

Sagsnr.
2020 - 7785

Doknr.
289930

Dato
21-08-2020

Tønder Kommunes henvendelse til Social- og Indenrigsministeriet

Tønder Kommune har den 13. august 2020 rettet telefonisk henvendelse til Social- og Indenrigsministeriet med henblik på at få afklaret, om en kommune har mulighed for at etablere el-ladestandere på offentlige arealer.

Social- og Indenrigsministeriet skal i den anledning indledningsvis oplyse, at det kommunale og regionale tilsyn varetages af Ankestyrelsen med Social- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed. Social- og Indenrigsministeriet kan derfor ikke udtale sig konkret om lovligheden af kommunens eventuelle påtænkte disposition. Du kan læse mere om det kommunale og regionale tilsyn [her](#).

Social- og Indenrigsministeriet kan dog generelt vejledende udtale følgende om de retlige rammer for kommuners mulighed for at etablere el-ladestandere:

1. Social- og Indenrigsministeriet kan indledningsvist oplyse, at det følger af legalitetsprincippet, at kommuners opgavevaretagelse skal have hjemmel i lovgivningen. Lovgivningen kan være den skrevne lovgivning eller – i det omfang den skrevne lovgivning ikke regulerer spørgsmålet – kommunalfuldmagtsregler.

Kommunalfuldmagtsregler viger for den skrevne lovgivning. Hvis den skrevne lovgivning udtømmende regulerer kommunens opgavevaretagelse – dvs. indeholder hjemmel til eller er til hinder for den kommunale opgavevaretagelse – skal spørgsmålet ikke vurderes efter kommunalfuldmagtsregler. Det beror på en fortolkning af den skrevne lovgivning, som henhører under ressortministeriet, hvorvidt en skreven lov er udtømmende.

Hvis den skrevne lovgivning ikke er udtømmende, kan der være hjemmel i kommunalfuldmagtsregler til opgavevaretagelsen. I vurderingen efter kommunalfuldmagtsregler indgår også en afvejning af de hensyn, som er tilsigtet reguleret efter den skrevne lovgivning.

2. Social- og Indenrigsministeriet kan i anledning af Tønder Kommunes henvendelse oplyse, at i det omfang, spørgsmålet om kommuners adgang til at varetage opgaver vedrørende el-ladestandere ikke er reguleret i lovgivningen, skal spørgsmålet vurderes efter kommunalfuldmagtsregler.

Social- og Indenrigsministeriet kan i den forbindelse henvise til den daværende økonomi- og indenrigsministers svar af 30. august 2013 på Folketingets Kommunaludvalgs spørgsmål nr. 150 (alm. del). Spørgsmål og svar har følgende ordlyd:

”Ministeren bedes oplyse, om kommunal finansiering og opstilling af ladestationer til el-biler ligger inden for kommunalfuldmagtens rammer?”

Svar:

”Spørgsmålet om kommuners adgang til at varetage opgaver vedrørende ladestationer til el-biler er ikke reguleret i den skrevne lovgivning.

I det omfang kommuners opgavevaretagelse ikke er reguleret i den skrevne lovgivning, skal spørgsmålet vurderes på grundlag af almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Jeg kan endvidere generelt oplyse, at det er antaget i de kommunale tilsynsmyndigheders praksis og i den juridiske litteratur, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan drive handel, håndværk, industri og finansiel virksomhed.

Det er således ikke en kommunal opgave efter kommunalfuldmagtsreglerne at drive erhvervsvirksomhed. Efter kommunalfuldmagtsreglerne vil en kommune dog kunne finansiere og opstille ladestationer til brug for de el-biler, som kommunen anvender til varetagelse af kommunale opgaver.

En kommune vil endvidere, hvis der er tale om lovligt opstået overkapacitet, som kommunen ikke kan afskaffe, med hjemmel i kommunalfuldmagtsregler kunne sælge eventuel overkapacitet til markedspris. Det beror på en konkret vurdering, hvorvidt betingelserne for salg af overkapacitet er opfyldt.”

Spørgsmål og svar er vedlagt dette brev.

Det følger af ovenstående, at det efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse må antages, at kommuner har hjemmel i kommunalfuldmagtsregler om produktion til eget brug til at etablere og drive el-ladestander til *brug for varetagelse af kommunale opgaver*, dvs. til brug for de el-biler, som kommunen anvender til varetagelse af kommunale opgaver. Hvis der i tilknytning til denne opgavevaretagelse er overkapacitet, kan der efter disse regler være hjemmel til at sælge overkapacitet i forbindelse med en el-ladestander til markedspris. Det bemærkes, at Social- og Indenrigsministeriet ikke herved har vurderet, om fx elforsyningslovgivningen indebærer, at sådan prissætning skal ske på en bestemt måde. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, hvorvidt betingelserne for at sælge overkapacitet er opfyldt.

Det følger efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse endvidere af ovenstående, at kommuner ikke har hjemmel i kommunalfuldmagtsregler til at etablere og drive el-ladestander med *henblik på at tilgodese bestemte persongrupper*, fx ansatte eller gæster, eller *i det offentlige rum*. Det gælder, uanset på hvilke vilkår aktiviteten drives, herunder fx efter hvile i sig selv-princippet.

3. Det er sammenfattende Social- og Indenrigsministeriets opfattelse, at det kræver hjemmel i den skrevne lovgivning, hvis kommuner skal kunne stille el-ladestander til rådighed for fx ansatte, gæster eller offentligheden.

Det bemærkes, at dette gælder, uanset at kommuner i vidt omfang kan varetage klima- og miljøhensyn også på ulovbestemt grundlag. Det skyldes, at selvom etablering og drift af el-ladestander kan anses for at understøtte klima- og miljøhensyn, så er drift af el-ladestander til brug for private efter Social- og Indenrigsministeriets opfattelse

under alle omstændigheder erhvervsvirksomhed. Det betyder, at kommuners varetagelse heraf eller tilskud hertil kræver hjemmel i den skrevne lovgivning.

4. Social- og Indenrigsministeriet kan supplerende oplyse, at kommuner antages i vidt omfang at kunne overlade varetagelse af kommunale opgaver, som ikke har karakter af myndighedsudøvelse, til private, medmindre lovgivningen er til hinder herfor. Det er en betingelse, at den private udfører opgaven på samme vilkår, som gælder for kommunen. En kommune vil således kunne overlade det til en privat at etablere og drive el-ladestandere, som kommunen benytter til varetagelse af kommunale opgaver. Men en kommune kan ikke ved at overlade en opgave til private udvide området for kommunens opgavevaretagelse. Det betyder, at en kommune ikke kan lave et udbud eller et privat/offentligt samarbejde om el-ladestandere til ansatte og gæster, eller til opførelse i det offentlige rum, jf. afsnit 3, da kommunen ikke selv har hjemmel til at etablere og drive el-ladestandere i forhold til de nævnte persongrupper eller i det offentlige rum.

5. Social- og Indenrigsministeriet skal afslutningsvis gøre opmærksom på bekendtgørelse nr. 181 af 5. marts 2020 om forberedelse til og etablering af ladestandere i forbindelse med bygninger (ladestanderbekendtgørelsen), som hører under Transport- og Boligministeriets ressort. Bekendtgørelsen fastsætter bestemmelser om etablering af ladestandere til elektriske køretøjer og forberedelse til etablering af ladestandere til elektriske køretøjer i tilknytning til visse typer af bygninger.

Social- og Indenrigsministeriet skal for så vidt angår eventuelle spørgsmål i denne sammenhæng henvise Tønder Kommune til at rette henvendelse til Transport- og Boligministeriet.

Social- og Indenrigsministeriet har sendt kopi af dette brev til Ankestyrelsen og Transport- og Boligministeriet.

Med venlig hilsen

Benedicte Nybye Ågesen